

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Begrundelsen for den i § 1 foretagne afgrænsning af vaccinationer, som berettiger til erstatning fra statskassen, er, at disse vaccinationer sker mod smitsomme sygdomme og derfor foretages ikke alene for at beskytte den enkelte, men også for at beskytte større eller mindre dele af befolkningen mod smitte af den pågældende sygdom, d. v. s. i offentlig interesse.

Når stivkrampe, som ikke er smitsom, er medtaget i ændringsforslaget, er det begrundet i, at vaccination herimod i henhold til indenrigsministeriets cirkulære af 12. august 1969 gives i en såkaldt trivalentvaccine bestående af 3 vacciner, nemlig difteri-, stivkrampe- og polio (Salk)-vaccine, og at man derfor har fundet det uheldigt, om en vaccinationsskadets erstatningskrav skulle kunne afvises med den begrundelse, at skaden var hidført af stivkrampekomponenten.

Af samme grund udgår efter ændringsforslaget i § 1, stk. 2, ordene „mod smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse“. Bestemmelsens hovedsigte vil dog fortsat være at bemyndige indenrigsministeriet til under erstatningsordningen at indtage anden vaccination mod smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse, men den ændrede formulering muliggør, at erstatningsordningen kan bringes til at omfatte eventuelle fremtidige tilfælde, hvor en vaccine mod en ikke-smitsom sygdom efter sundhedsmyndighedernes bestemmelse indgives sammen med vaccinen mod en smitsom sygdom, når vaccinationen imod den pågældende smitsomme sygdom er omfattet af erstatningsordningen.

Til nr. 2.

Da en læge i mange tilfælde vil være den nærmeste til at konstatere en eventuel sammenhæng mellem vaccination og syg-

dom, findes det naturligt, at lægerne pålægges pligt til at foretage anmeldelse af eventuelle vaccinationsskader.

Til nr. 3.

Efter de i lovforslaget indeholdte regler vil der kunne ydes invaliditetserstatning til en hjemmearbejdende ægtefælle uden selvstændig arbejdsindtægt, som pådrager sig en af loven omfattet erstatningsberettigende vaccinationsskade. Erstatningen forudsættes i disse tilfælde fastsat efter de retningslinier, som efter den af direktoratet for ulykkesforsikringen anlagte praksis følges ved ydelse af invaliditetserstatninger — i medfør af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. — til hjemmearbejdende ægtefæller, der er kommet til skade i forbindelse med vederlagsfri tjeneste i hjemmeværn og civilforsvar. Tilsvarende regler følges i øvrigt af indenrigsministeriet ved ydelse af invaliditetserstatning til hjemmearbejdende ægtefæller, der er kommet til skade som blod- eller nyredonor.

På denne baggrund er det fundet rimeligt, at lovforslagets regler om erstatning for tab af forsørger udvides til at omfatte tilfælde, hvor en af loven omfattet vaccination har haft døden til følge, og hvor en afdød ægtefælle har opfyldt sin forsørgelsespligt ved arbejde i hjemmet uden at have haft indtægt ved eget arbejde, som efter reglerne i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. kunne begrunde, at der blev ydet erstatning.

Det er herved forudsat, at der ved fastsættelsen af den årsløn, som i disse tilfælde vil være at lægge til grund for beregningen af erstatningens størrelse, følges samme retningslinier som ovenfor nævnt ved beregningen af invaliditetserstatning, ligesom det følger af lovforslagets § 4, at der med hensyn til erstatningens beregning i øvrigt, kapitalisering m. v. følges de almindelige regler i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl.

Karen Dahlerup Andersen.

Falk Hansen.

Thomas Have,
formand.

Hjortnæs.

Koch.

Otto Mørch.

Tastesen,
næstformand.

Kristine Helberg.

Grete Westergaard.

Ulla Worm.

Thestrup.

H. C. Toft.

Brøndlund Nielsen.

Koføed.

Nathalie Lind.

Edele Kruchow.

Valbak.